

ENTERED AT THE POSTOFFICE AT PARKLAND WASH AS SECOND CLASS MATTER.

Nr. 44

Parkland, Washington, 16de November 1900.

10de Aarg.

19. Hagars Flugt.

Abraham havde nu boet i ff Nar i Kanaan. Og man saa endnu intet til Forjættelsens Opfyldelse. Sara, hans Hustru, var ufru, tbar. Da blev Sara utaalmodig og gav sin Mand sin Pige Hagar til Hustru for ved hende at faa Børn. Men dermed beredte hun sig selv kun megen Smerte. Da Hagar var bleven frugtommelig, foragtede hun sin Hersterinde. Det gaar bestaabt lig, naar man gaar Gud i Forsjættelse og vil hjælpe sig selv. Sara betalte Hagar ondt med ondt og trykte og plagede sin Pige, saa at denne flygtede ud af hendes Hus. Skriften tier ikke angaaende de helliges Synder og Svagheder. Saaledes hævder det vel ogsaa nu i kristne Huse, at Tjenestebet bliver overmodigt, og at Herstaberne farer haardt og hensynsløst frem mod sine ilndergivne.

Da den flygtende Hagar forvild i Ørkenen, fandt Herrens Engel hende ved en Brønd. Dette er første Gang i den hellige Historie, at "Herrens Engel" viser sig. Det er ingen almindelig Engel, ingen Skabning. Endog Herren og Gud bliver i Skriften kaldet Herrens Engel. 1 Mos 18, 33; 1 Mos 32, 29. I 2 Mos 3, 6 siger Herrens Engel, da han viser sig for Moyses: Jeg er Abrahams, Isaaks og Jakobs Gud. Og i vor Fortælling heder det til Slutning, at Herren talte med Hagar. 1 Mos 16, 13. Men der bliver ogsaa gjort en Forskjel mellem Herrens Engel og Gud. Gud kalder ham sin Engel. 2 Mos 32, 34. Det er Guds Son, der allerede i det gamle Testamente nærmere sig Menneftene og ifær det Folk, af hvilket han i Tidens Fylde tog paa sig Kjød og Blod, og for hvis Fæder han var en hjælpelig Ledfager.

Herrens Engel viste en hjertelig Medlidenshed med Hagar i hendes Glendighed, talte venligt med hende og lovede hende en Son, Ismael, det er, Gud hører, og af denne Son en stor Skol, der vistnok vilde blive et meget rigeligt Folk. Det er Ismaeliterne eller Araberne indtil denne Dag. Saaledes viste Herrens Engel sig ved sin første Nabenskabssag som en bedrovet Sjæls Trost. Det er Guds Sønns Gudsbede og Gjertning at træffe de elendige. Lillige hør Herrens Engel Hagar at

vende om og udnytte sig under sin Hersterindes Haand. Det er Guds Villie, at enhver skal blive i det Kald, som Gud har anvist ham og for Guds Skyld tage paa sig dette Kalds Vyrder og Plager.

Hagar var taknemmelig for denne trofælige Nabenskabssag og bekendte med Glæde, at hun havde seet Herren, og at Herren havde seet til hende og kaldte Brønden "den levendes Brønd, som saa mig." "Saaledes er for de troende de Tider og Steder, da den levende Gud tilkendegav sig for dem og viste dem Naade og Hjælp uforglemmelige. Sluttelig bliver det ogsaa berettet, at Hagar, efter at hun var vendt tilbage til Abrahams Hus, fødte Ismael.

Det aandelige Prestedømme.

Fortættelse.

Nu kan Børnene være forskellige. Somme Børn er søde og snille, medens andre Forældre klager: "Ja nu kan jeg ikke længere raade med det." Her kan vi vel stundom se Jndflydelsen fra Hjemmet, og dernæst Inderkæmning fra Omgivelserne, fra Naboer og Arbejdsfolk. Det gjælder at lægge Guds Riges Grundvold i Børnene, og da vil ikke Omgivelserne saa let rive dem bort fra Herren.

Kirkesanger Lindahl: Vi har intet vigtigere at tale om end den kristelige Barneopdragelse. Vi har jo ogsaa vore Børn saa fjære, at om vi havde Valget mellem at miste al vor Giendom eller at miste et eneste Barn i en stor Barneflod da tror jeg nok, vi valgte at at beholde Barnet. Vi trænger alle til Billedning i den kristelige Barneopdragelse. Børnene staar ved Indergangen til en sundig Verden. Der er en Periode i Barnets Liv, som er den vigtigste, og det er den spæde Barndom. Hvis den kristelige Barneopdragelse forsummes da, saa kan senere ingen højere Skole, intet Akademi erstatte eller raade Bod paa Skaden. — Om den kristnes aandelige Prestedømme

kan vi finde i Konfessionsbogen. Vi vil saa gjerne se vore Børn glade og lykkelige. Kunne vi bringe dem til at glæde sig, saa det blev velbehageligt for Herren, var det saa meget bedre. Lad da Barnet lære at hævde Fader og Moder, lære det, at Gud glæder sig deri, at Barnet hævder sine Forældre sine Forældre, da falder det Barnet let at hævde. De gode Børn har kommet til Bevidsthed om, at de hører sin Gud ved at adlyde sine Forældre. Læs Luthers Forklaring til det fjerde Bud i hans store Katekismus! Der vil Forældre saa Lyd og Kraft og Sigt.

Pastor Mønstad: Der er forskellige Meninger blandt Forældre om, hvorledes de skal opdrage sine Børn. Jeg er bange for, at enkelte jætter det jordiske hviest. Jeg tviler ikke paa, at Forældrene elsker sine Børn. Hvordan opdrager vi Børn bedst baade for dette Liv og for det tilkommende? Den bedste Platform er Gudsriget. Har de lært de værtifulde Kundskaber paa en værdig Platform, da vil det prøves i Livet, hvem der har gjort det bedst. Den, som bruger sin Kundskab i det ondes Tjeneste, er ikke til stor Nytte. Selv de, som tænker paa at opdrage sine Børn for jordiske Synder, kunne gjøre det paa kristelig Grund, saa vil det gaa dem vel, og de vil blive til Guds Ære og Næstens Vel. — Vi maa indrømme, at kristendommen iblandt os ikke er, som den burde være, saa at vi kunde anvende Apostels Ord: "For eders Skyld bespottes Guds Navn blandt Hedningerne." Rom. 2, 24. Der er ikke Kraft i vor kristendom. Saa maa det blive bedre da! Vi maa være kristne, leve og opføre os som kristne — ikke hviest! Under Guds Ord so rigtig i eders Hjerter! Dette skal se mindst hver Søndag. Og lad det se med Forsand! Ikke vinge de smaa, som ikke fortaar noget, til at sidde længe og pine sig til at høre som naalet fast paa Blodsen, medens en lang Prædiken læses. Jeg ville bare de gamle, men ogsaa de unge skal læse

Guds Ord. Om Søndagen kan de sætte sig rundt Bordet og læse høit Kollekt, Epistel og Evangeliet — eller de kan læse hver sit Vers. — Forsømmer vi Søndag, saa kan vi staa i Fare for at dø en aandelig Død. Der er saa mange visne kristne, lig visne Blade. — Blandt kristne er saa mange Skredelige her, jeg mener ikke Ondskab og Raadenskab, men Svagheder: Mistænksomhed, onde Tanker sliger op. Derfor vi blir liggende i dette, kan vi staa i Fare for at dø bort fra Gud. Naar en kommer paa Afveie i Familien, saa gjør de andre sit til at bringe ham eller hende paa rette Veie. Vi kristne er alle Brødre og Søstre. Derfor vi er gode Søstende, saa vilde de andre føle ondt, naar en kristen falder f. Ø. i Drunkenskab. Man tager da Hensyn til disse Folk og lader dem ikke gaa i Synden; thi naar et Lem lider, saa lider alle Lemmerne. Dette er den broderlige Billedning og Bestraffelse. Vir ikke den øst, saa blir ikke kristendommen frølig iblandt os. Tænk paa det Ord broderlig! O, hvor det skulde hjælpe kristendommen paa Jøde, om denne broderlige Bærelse og Heleldning blev øst! Det hører ogsaa til det aandelige Prestedømme. Denne Sag er forfamt iblandt os, og derfor er kristendommen saa visen, tør og bød! De gamle stod foran os ogsaa i dette: i Guds Ords Brug i Hjemmet og i den broderlige Bestraffelse.

Tirsdag Etermiddag begyndte med Andagt ved Kirkesanger Lindahl — Salmen 131 og Læsning af Mos. 3.

Pastor Sønd: Stykket om den samaritanske Kvinde handler om det aandelige Prestedømme og dets Udøvelse. Hver som har hørt om Jesus, tier han til Hjem og vidner om Kristendommen. Hun skæde sig virkelig ikke op paa den nøgne Blods og prædike; men hun fortalte om sit Møde med Jesus. Hver Bibelskriver kan anlæres for Udøvelsen af den kristnes Vidnes Fortsat paa Side 4.

Helena's Familie.

(En Fortælling om Rom i det første Aarhundrede.)

(Fortsættelse.)

XIX.

Bed Hoffet.

Cineas erkjendte med sin sædvanlig elskelige Betsedenhed Keiserens Venlighed i at gjøre ham en saa uortjent Kompliment, men havde formegen Tal og Værdighed til at ytre et Ord om sin Fiende, godt eller ondt. Han frygtede intet af ham, thi han søgte, at han kunde finde Midler til at sængse Nero for nogle Aar endnu, hvis han havde Vist.

En Dag saa han alligevel paa sin Wei til Paladset noget, som vakte nogen Uro hos ham. Han saa Tegellinus i ivrig Samtale med en, hvis Ansigt var ham atskor vel bekendt. Det var Hegio. Det var jo slet ikke noget besynderligt, at Snyeren skulde have fundet sin Wei til Tegellinus, ja, det var ganske sandsynligt, at han havde været i hans Emplot den hele Tid, siden La-beo afstedtog ham. Skjønt det aldrig før nu havde hændt, at Cineas havde seet ham; men alligevel vakte Synet af disse To i en saa ivrig Samtale en uhyggelig Anelse hos ham om fremtidige Gjenforeninger. Tegellinus havde formaaet at styrte den høieste Aand i Ulykke før, og til hans Sleng hørte en Stare af Uærlinger, som var rede til at sværge paa enhver Ting og for deres Herres Skyld tusinde Gange forsværge sig. Cineas kjendte atskor vel Navnene paa mange af dem, der vare faldne paa denne Maade, Navne, som høifænde blev udtalte blandt Følget, med Gysen over deres Skæbne og Forbandelser over deres Mordere. Synet af Hegio bragte ham til at føle, som om Faren vilde komme uventet over ham og hans Venner og styrte dem alle i Ruin.

Han kunde imidlertid intet gjøre. Han besluttede rolig at vedblive at indtage den samme Stilling som før lige overfor Keiseren og at gjøre sig saa behagelig som mulig. Han gjorde nogle Mim paa Gæst, der fulgte Nero med Fryd, fordi han deri saa en Anstaltelse af hans egen Jde af en Mand, hvis Geni han beundrede. Han indviede Keiseren i nogle nye Opfindelser i Bertekunsten, som han netop selv var kommen til Kundskab om, og bragte ham et tabt Digt af Alcanus, som var bleven bevaret i hans Familie, og

Neros uhyre Fortjærlighed for alt Gæst bragte ham til at modtage alle disse Opmærksomheder fra Cineas's Side med en Glæde som et Bæns, der modtager noget Vegetiv, det har fundet efter, og Cineas søgte, at hans Stilling var mere stiller end nogen sinde; ja, han blev saa uundværlig for Keiseren, at det endog lagde Baand paa hans egne Ønster og Bevægelser. Der var ingen Tvivl om, at Nero's Fortjærlighed for ham var oprigtig. Han saa i ham en Gæster, en Atheniensker af den ædelste Slægt, en Mand, som absolut intet havde at bede ham om, intet at vundes hos ham, fordi hans uhyre Fortælle og historiske Navn gjorde, at han intet tiltrængte af, hvad Nero kunde give ham. Han var den eneste ved hele Hoffet, der ingen fremadstræbende Planer havde. Dette var mere, end der kunde siges endog om Seneca. Af alle disse Grunde vilde Keiseren nødig miste denne sin nye Ven.

XX.

Den forlorne Søn's Tilbagekomst.

Cineas vedblev af og til, naar han havde Leilighed dertil, at besøge de Kristnes Møder, hvor han ofte saa den store Apostel; men han søgte aldrig at komme i nogen nærmere Forbindelse med ham. Dette kom maaste af, at han troede intet at kunne lære af ham, eller maaste snarere af den modsatte Grund: at han frygtede at høre seer meget, at han vilde blive overbevist af en, der ikke var en Philosoph. Hvad nu end Grunden var, saa vedblev han at holde sig i en Afstand fra den eneste, der kunde bedre end nogen anden have hjulpet ham til at finde den Sandhed, han søgte.

Naar et af disse Møder hændte det, at han blev overrasket ved at se et ham velbekendt Ansigt. Det tilhørte en, som han ikke i flere Aar havde seet, og nu stod denne ene for ham som Læser og Leder i en kristen Forsamling.

Det var Philo af Kreta.

Han var bleven meget forandret. Da Cineas sidst saa ham, var han en ung Mand; nu var hans Haar graant for Tiden. Det Udtryk af dyb Sjæle-foal og Samvittighedsnag, han dengang havde, var forsvundet, og det bleve Ansigt, som nu stod for Cineas, havde et Udtryk af Fred.

Saa havde han da tilsidst fundet den Fred, som han længtes efter, og den havde han fundet blandt de Kristne. Denne Kjendskab ruing paatrængte sig Cineas med en Fælske, som han aldrig før havde kjendt. "Mesteren" havde hvilet her, men Philo havde siddet ved en større Bænkens Fødder.

Da Philo var endt, gik Cineas hen til ham. Philo havde ogsaa gjenkjendt ham og omfavnede ham varmt.

"Har du været længe i Rom?" spurgte Cineas.

"Jeg kom først igaar."

Der opstod en kort Pause. Philo var den første, som talte.

"Du ser, at jeg er bleven forandret."

"Ja," sagde Cineas; du er bleven en gammel Mand for Tiden."

"Jeg har undergaaet en større og bedre Forandring end det."

"Du har da fundet, hvad du søgte?" spurgte Cineas betagende.

"Ja," svarede Philo med dybt Ånd.

"Jeg har fundet Fred. Jeg har lært en Viddom, større end Sokrates's; jeg har lært en at kjende, som siger: 'Kommer til mig alle I, som arbejde og ere besværede, jeg vil give eder Hvile.' Jeg er kommen til ham, og han har givet mig Hvile. Da nu, tilføiede han med skjælvende Stemme, — 'ou kjender min Historie, Cineas, — nu søger jeg over hele Verden efter hende.'"

Cineas hørte Hovedet. Han vidste hvem Philo mente.

"Jeg har endnu ikke fundet et Spor af hende," vedblev Philo i en sorgmodig Tone. "Jeg prøver at arbejde for min Herre og Frelser, men jeg kan kun med halvt Hjerte udføre dette Arbejde og vil heller ikke kunne gjøre det anderledes, førend jeg finder hende eller faar vide, hvad der er blevet af hende, selv om jeg skal saa høre det værste. Jeg vil rejse over den hele Verden og søge efter hende."

"O Philo! raabte Cineas, idet han hastig greb hans Arm, "du er kommen til Ende med din Sagen!"

Philo vendte sig om, skjælvende af Betærelse, og betragtede Cineas med et forvirret Blik.

"Du vilde ikke vove at tale leifindigt her!"

"Hun er her i Rom," sagde Cineas. Philo slog Hænderne sammen og faldt ned paa sine Knæ, hvor han forblev ubevægelig med hovedet høit; hans Hjerte udgjød sig i en varm Takselse til ham, der havde hørt hans mange Bønner. Derpaa rejste han sig, greb Cineas's Arm og sagde med en næppe hørlig Hvilsten: "For mig til hende!"

De to ilede afsted. Philo sagde ikke et Ord, medens de gik; han spurgte ikke engang Cineas, hvorledes han vidste, at den Person, til hvem han forte ham, var den Rette, saa indblommen forvisset søgte han sig om, at Gud havde hørt hans Bønner. Han var overvældet ved det pludselige i den glade Efterretning, og en Mængde Tanter trængte sig ind paa ham, saa han ikke kunde tale. Cineas sagde heller intet. Han tænkte paa, hvorledes han paa den bedste Maade skulde forberede Glimene. Han kjendte hendes svage Helbredstilstand og frygtede, at en voldsom Rystelse nu igjen, selv om den var af glædelig Natur, vilde være forme et for hende. Han vidste ikke, hvorledes han best skulde gribe Sagen an, og besluttede at overgive det hele til Helena. Da de omsider nærmede sig, fortalte han Philo dette og førte ham til et Værelse, hvor han kunde være uforstyrret, medens han selv gik til sin

Søster. Helena's Overraskelse var stor; men ogsaa hun frygtede Bivirkningen af denne pludselige Glæde og var i Uvisshed om, hvorledes hun i bedst skulde bringe Glimene Efterretningen. Hun gik strax til hende, men hendes Tvivl og Uro var saa tydelig at læse i hendes Ansigt, da hun traadte ind i Værelset, at Oppas'sterken overrasket saa paa hende.

"Cineas har hørt noget idag, som han ønsker, at jeg skal fortælle dig," sagde Helena i en saa rolig Tone, som hun var istand til at antage. Men hun forstrækkedes ved den Birkning, som allerede disse saa, simple Ord havde paa Glimene. Hun lænede sig tilbage i Stolen og stirrede stift paa Helena med et forundret, vidt Udtryk, medens hendes Hjerte bankede saa voldsomt, at hele hendes skrøbelige Stillelse rystede.

"Han saa en Mand i Dyen," sagde Helena med skjælvende Stemme og Taarer i Øjnene, "der fortalte ham noget, som han ønskede, du skulde vide. Men oh, min kjære Glimene, hvorfor skjælv du saa? Vær rolig! Søg at komme til dig selv!"

Og Helena tog Oppas'sterken i sine Arme og kyssede hendes blege, magre Ansigt og bad hende indstændigt at være rolig.

"At kjæreste Fru," saade Glimene med svag Stemme, "jeg er ikke istand til at beherske mine Følelser. Jeg ved godt, hvad De har at fortælle mig om. Der er blot en Efterretning, Cineas kunde sende til mig, og det er om ham. Men fortæl det! Frøgt ikke for mig; om jeg er rolig eller ei, gjør intet til Sagen. Jeg kan bære det. De kommer for at fortælle mig om hans Død. Han er borte, og jeg vil aldrig se ham i dette Liv."

"Nei," sagde Helena.

"Nei! Er det ikke om ham?"

"Jo."

"Da hvad andet har De at fortælle om ham? O, jeg beder, hold mig ikke i Uvisshed!"

"Han er ikke død."

"Han — er — ikke — død?" gjen-tog Glimene, idet hun saa ivrigt spørgende paa Helena.

"Ikke død? Og den Mand, De taler om, hvor er han? Hvem er han?"

"Du kan se ham og spørge ham selv. Men, o, vær rolig!" Men Oppas'sterken skjælvende mere og mere.

"O, han er bleven tværet, han er i Livet! Og hvor? Hvem kan bringe ham til hans Møder? Hvor kan jeg gaa for at se ham, førend jeg dør? Jeg kan ikke leve meget lænere nu. Sendte han et Bud? Nævnte han nogen sinde mit Navn? Er han nær mig eller langt borte? O, og se ikke saa besynderligt paa mig! Hvad betyder disse Taarer?"

"O," sagde Helena, "jeg er bange for, at du ikke kan taale denne Rystelse; du skjælver saa."

Rystelse! Hvilken Rystelse? At høre, at min Gulliver? O, hvad har De at sige mig? Hvilke skrællende Ting skal endnu tilbage? Er jeg ikke baaret det værste?"

"Nei, min Kære, der er intet Skrællende at høre; men jeg frygter, at du skal dø af Glæde."

"Gæst!"

Oppas'sterken trakkede Helena's Arm fast til sig, men kunde ikke sige mere. Fortj.

PACIFIC HEROLD,

Ud-givet af
Pac. Luth. Univ. Ass'n.

Udkommer hver

FREDAG.

REV. B. HANSTAD, Redaktør.

assisteret af

Rev. J. Johansen,

Rev. O. Holden,

Rev. M. Christensen.

Abonnements-Vilkaar:

Et Aar..... 50 Cts
Seks Maanedes..... 25 Cts
Et Europa pr. Aar..... 75 Cts

Adresse: PARKLAND, WASH.

Merke:

All vedrørende Bladet sendes til Pacific Luth. Universitets Ass'n., Parkland, Wash.

Glem ikke at sende Betaling. Send den helst i Money order eller læg 50 Cts. i Selb i Brevet.

En eller To Cents Frimærker modtages ogsaa. Men Frimærker paa 5 eller 10 Cts. kan vi ikke bruge.

Korte Meddelelser fra skandinaviske Settlementer og Menigheder modtages med Tak.

„Dor dybt maa ikke vantroen være rodfæstet i vort hjerte, naar vi bliver forundrede over at se vore bønner opfyldte.“

Enhver ved at det er galt at hykle, at vise et Ansigt ydre som ikke har et tilsvarende indre. At man i det ydre foregiver at man er en helgen og i hjertet en bjævel.

Men det er ogsaa galt at gjøre omvendt. I hjertet være helgen og aldrig lade det komme til syne.

En ting er det at bede Gud hjælpe os i udførelsen af vore egne planer. En ganske anden ting er det at spørge hvorefter vi kan være Gud behjælpelig i udførelsen af hans planer. Alle er glade i at have Guds hjælp blot nu og da saadan vi et menneske som vil være Gud til hjælp.

Og dog vil vi gerne se alle netop det, at Guds vilje kan gaa raade i os og vi selv kan være Guds redskaber til udførelsen af hans planer. En.

Reformationsfesten afholdtes i Usher Saloon af Vor Fædres Højskole. Pastor W. Nielsen Med. Præsident i det af Foredrag over Reformationen, særlig med Hensigt paa Luther og hans Virksomhed.

Der blev sunget Salmer før og efter og det hele sluttede med Troesbenedelsen og Herrens Velsignelse.

Efterpaa var man sammen og nød Kaffe og Kager som Damerne havde medbragt.

Tirsdagsmøderne er nu i fuld Gang. Der læses, synges og deklameres. Flere danske er komne til, dels Nykommere, dels andre og man søger alle at gjøre disse selskabelige Sammenkomster saa hyggelige og lærerige som muligt.

Det aandelige Prestedømme.

Forsat fra Side 1.

vligt f. Eks. Joh. 1, 20; Ap. Gj. 24, 14; Joh. 9, 20; Joh. 12, 42; Rom. 10, 9; 14, 11; Fil. 2, 11; 1 Joh. 4, 2; 2 Joh. 7; Hebr. 3, 1 og endelig Matth. 10, 32: „Over den, som vil beljende mig for Menneskene, ham vil ogsaa jeg beljende for min Fader, som er i Himmelen.“ — Vi nævnte igaar Forældrenes Bidnepligt imod sine Børn.

Vi maa heller ikke glemme Børnene. Læg Børnet paa Guds Hjerte, allerede straks efterat det er født, ja endog før det er født. Er Forældrene kristne og aandelige Prester, saa vil de tidlig lære Børnet det rette Stilling til Gud Fader i Himmelen. Det er et Naturforhold dette mellem Forældre og Børn. De skal nu lære, at de skulder Lybighed ogsaa mod deres himmelske Fader. Man maa her tage det enfoldigt — tale simpelt med Børnet om Jesus. Sels om Børnet forstaar alt, saa virker det dog paa Børnet; thi det faar Indtryk af nogen, som er højere. —

Naar Børnet er i den Alder, at det skal lære at læse, saa bør det lære den Kunst. Men allerede før, længe før skal Børnet gennem Hørelsen lære Gud at kjende. Man skal fortælle saadant. Man skal tale mundtlig og fortælle dem bibelske Sandheder. Forældre kan tale enfoldigt med Børnet om aandelige Ting. Dette ligger vel nærmest for Moderer. Men deens mundtlige Samtale med Børnene maa ikke opgive, om de begynder at læse. Børnene, Udviklingen og Herrens Bøn bør læses. Enhver Fader eller Moder lærer nogle den Metode, som passer dem bedst. — Naar Børnet begynder at læse, bør det ikke være som Strå. Jeg har hørt Forældre sige i Brede over en liden Forskjelse eller maaske kun i Udbrud af daarligt Humør:

„Gaa og tag Bogen din!“ Det dner ikke. Heller ikke skal Børnet saa Tid til at læse bare om Søndagen. — Den mundtlige Undervisning i tidligste Alder i Bibelhistorie bør ske ved kærlig og interessant Fortælling.

(Sættes i neste Nummer.)

„Komme dit Rige.“

„Komme dit Rige!“ driver dig til at give dig selv til Kristus, dig selv med alt, hvad du er og alt, hvad du formaar og alt, hvad du har i Mesterens tjeneste. Du maa have dit hjerte ret for Gud og yde din hjælp til den menighed, som du tilhører forat bygge den op og udvide grænden for dens nytte. Enhver gudstjeneste maa se dig paa din vante plads, stolen maa kjende dig som dens hjælpsomme ven, menighedsrådet maa have dig til tilstedeværelse, dit raad og din hjælp, naboslaget maa se indfyldelsen af en from karakter og et uplettet liv.

„Komme dit Rige!“ beder dig sende din begavede søn til college forat uddanne ham for et værdigt arbejde som en from prædikant eller en tro lærer eller til at sende din nabo fattige men til at hjælpe.

„Komme dit Rige!“ unge mand, kræver af dig, at du, hvis du er dygtig, siger farvel til usigten til fremragende stillinger inden embeds- og handelsverdenen og bringer det som et offer i Kristi tjeneste og indskrider dig som en af hans herolde og forlynder evangeliets budskab til en forberbet verden. Og hvis du ikke kan gjøre det, saa byder det dig arbejde trofast og lede sparsommeligt saa, at du kan sende eller ialfald hjælpe at sende andre unge mænd for at uddanne sig for prestegjeringen, og ellers i ungdomsforeningen vise den tro, som er virksom i kjærlighed.

„Komme dit Rige!“ byder dig, unge kvinde, at lade være den flygtige verdens snublige daarskab og lære dig blufærdighed og ærbøielighed og være en Herrens tjenerinde, først en Maria til at sidde ved Kristi fødder for at lære, og derpaa ogsaa en Martha til at gaa ud og tjene.

Hin syge kom i alderen bagenfor dit hus — kan du ikke gjøre noget for hende? Hine pjaltede børn i strædet — kan du ikke klæde og vaske dem og tage dem til søndagsskolen? osv. osv.

„Komme dit Rige!“ driver alle og enhver til at bede, arbejde og give penge til kirker og skoler, studenter og missionærer for den engelske mission og den tyske mission, negermissionen og indianermissionen, jødemissionen og hedningemissionen.

Luth. Witness. G.

Martin Ubeblads nye Bort

„Morgne i Amerika“ med Kart og Omfattende Oplysninger om det nord-amerikanske Folks Bosteder, Beskæftigelse, Institutioner, Udvikling, Indflydelse, Uskik, osv.

Bogen indeholder Oplysninger fra 5,523 Byer eller Postoffices med Omegn. Navnene paa disse Steder er ordnet strengt alfabetisk som en Ordbog, saa at man finder dem let.

Oplysningerne (1ste Del) forekommer i følgende systematiske Orden — for hvert Sted særskilt:

1) Byens eller Postkontorets Navn og Beliggenhed, f. Eks. „Aberdeen, Brown Co., S. D.“

2) Indbyggerantallet, hvis det er kjendt. Er det bare P. O., finder man dette anmerket.

3) Hvis der er norske Menigheder og Kirker, findes Antallet af disse med Oplysning om hvilket Kirkefællesskab hver enkelt Menighed tilhører.

4) Navnene paa de norske Embedsmænd (geistlige og verdslige), professionelle Mænd, Forretningsmænd, Beskæftigelsesmænd, eller hvad de nu er, med Angivelse af hvad Embede, Profession, Forretning eller Beskæftigelse hver især har, om der findes Noget af disse Klasser.

5) Navnene paa andre lokalkjendte hæderlige Nordmænd, helst saadanne, som har taget Del i Arbejdet for Samfundets Vel, som paa en eller anden Maade har gjort sig bemærket — paa det kirkelige, materielle, sociale eller politiske Omraade.

Anden Del indeholder:

1) Detaljerede Oplysninger om de nord-amerikanske Blade.

2) Oversigt over den norske Bogavl heriilands.

3) Fortegnelse over de norske Skoler, med Lærernes Navne, Angivelse af Fagene, der undervises i, det aarlige Elevantal osv., for hver især af dem.

4) Fortegnelse over og Oplysninger om de norske Barmhjertighedsanstalter, Børnehjem, Alderdomshjem, Hospitaller.

5) Opgave over den norske Folke-mængde, for hver Stat særskilt, samt en Del spredte Oplysninger, der kan have sin Interesse for vort Folk baade inde og hjemme.

6) Statistisk Sammendrag af alt det, Bogen indeholder — alle Enkelt-heder staar opført hver for sig i alfabetisk Orden, for at man i en Fart skal kunne se, hvad vi har af dette eller hint.

Kartet.

Med Bogen følger et dobbelt Kart,

af 20x30 Tommers Størrelse. Første Side omfatter hele Minnesota, Wisconsin, begge Dakotastater, det nordøstlige hjørne af Nebraska, den nordlige halvdel af Iowa, nordlige halvdel af Illinois og nordøstlige Del af Michigan. I dette Styr har vi altså Lyngden af den norske Befolkning. Der er angivet alle Byer og P. O. de store Bjerge, Indsøer, Floder, Jernbanerne, Videnstaden med alle de forskellige Steder osv., fortløft alle andre vigtige Detaljer. De Byer eller P. O., hvor der er et større Antal Nordmænd, træffes i Rødt, mens de andre trykkes i Sort. Kartet ledsages af en alfabetisk Fortegnelse over alle disse „norske Steder“ med Angivelse til i et Dialect at kunne sætte Fingeren paa dem.

Paa den anden Side er der et saadant muligt detaljeret Kart over hele de Forenede Stater og en Del af Canada, med de store, fremtrædende „norske Steder“ i rødt, og med Fortegnelse over disse samt Angivelse til at finde dem.

Kartet, der følger med Bogen, kan altså bruges istedetfor de andre almindelige Kart over samme Territorium, da det viser paa samme Tid som det angir hvor Nordmændene er bosatte.

Al Forfatterens Forord hidrører: „Vil det foreliggende Arbejde formaa at vække vort Folk i Norge til en mere intelligent Forholdelse af Forholdene herover, formaa at hjerne Forbundsåret fra deres Dine, saa at de kan se Tingene, som de virkelig er, og berefter disse sine udsandrende Brødre med deres Adoptivland en Smule Kærlighed og tillid til et saart Brøderkærligt Bistandskab og Benaadelse; jeg har jo fremlagt mine Håb i en saadan Form, at en „tollende Thomas“ derefter uden Vanskelighed kan sætte Proben paa dem, om han saa synes, vil det tjene som Kommunikationsmiddel for det vidt spredte norske Folk, — vil det kunne gjænføre os til en Familie — den Familie, som vort kjære gamle Norge er Moder til, — vil det bringe en Rejsende, som færdes paa fremmede Steder, sammen med Landsmænd — og det den bedre Del af dem — i hvis Selskab han kan bygge sig, og af hvem han kan saa Raad eller Hjælp om nødvendigt, — vil det sætte en, som skal lifte Bopæl — noget, som er saa almindeligt her — istand til at finde eller vælge sig et Sted, der bedst mulig kan tilfredstille hans Dulle og Kran, hvad en han ser paa materielle, sociale eller kirkelige Fordele, — har jeg givet Besked om hved Del af dem, som af travlende Slekt og Bønder er bleve degraad som hederne tiltrøds for, at de den Dag

idag lever i bedste Beskaarnde, og har jeg fundet et Midde, hvorved man kan „række Belem efter de andre her bosatte Folk.“ — man bør for det første skrive til en eller anden Landsmand paa det Sted, hvor den eftersøgte Person var da man sidst hørte fra ham, og finde ud, om han er der endnu, eller om han er død, og i sidste Tilfælde saa Navnet paa det Sted, han vilke til, saa kan man jo skrive til nogen der og fortsætte paa den Maade til man får vide, hvor Bedkommende er, om han lever, eller hvor han døde, om han er død, — har han ikke været paa noget af de i Bogen nævnte Steder, har han heller ikke været blandt Landsmænd i Amerika, — har jeg bevist en Gang for alle, at „de bedste Nordmænd er de bedste Amerikanere“ at de, som under sin Stræben efter at blive gode Borgere af dette sit Adoptivland, har forhaat at bevare og bruge de Goder, man havde ved sig hjemfra, de som har gjort sig Rutte af to forskellige Nationaliteter, netop dem er det, Amerikanerne har sat Pris paa, dem er det, man idag indrer blandt de uundværlige Støtter i det store amerikanske Samfund, mens de, som troede, at det første Strid med amerikansk Kærligheds var at spærke Kærligheden tilside, og om muligt træffende sig sin „tarvelige Nationalitet“, de var og blev Kul, — har jeg søgt for at vore kjære Slægtninge, som ellers pleier at være Tilfældet, har saaret Øren for alt, som er gjort, men at de har saaret sin retmæssige Del paa samme Tid som den opfyrende, brave Almuemand, uden hvis Hjælp man neppe vilde saa udrettet noget stort i Samfundet, ogsaa har saaret, hvad han kunde have, og ikke bare Arbejdsdyrenes Del, af Kærlighedsfølelsen, — er vore respektive Rættssamfund, saavel som Organisationserne, der hører til eller haar udenom disse, herved behandlet fordomsfrø, saa at alle er komne til sin Ret, — vil mine Oplysninger lede til Udvidelse og Frembring af kirkelig Bistandskab, — ude paa Bidderne er der, som vi nu ser, Hundreder af Steder med flere eller færre Nordmænd, som neppe har hørt et Guds Ord i sit Moderland siden de forlod Hjemlandet, mens man paa mange Blade ind i de største norske Styr har saa megen Guds Ords Frembringelse, at man ikke forstod at sætte Pris paa den, — har jeg vist, hvor stor en Magt de norske Amerikanere i Norden er, naar de stilles Side om Side, og har jeg tillige vist, hvor meget

uagtigere de vilde blive om de kunde se sammen paa den vellykkede Tolsernes Grund forbi ti ikke kan taale hverandre som Kirkefolk, er vi heller ikke istand til at slutte os sammen, hvor det gælder vor Fremgang og Indflydelse i timella Tenseende, — har jeg givet en lig saa fuldstændig som muligt Besked om, hvad Nordmændene i Amerika er og hvad de repræsenterer nu ved Overgangen til det 20de Aarhundrede — til paalidelig Underretning for os selv, vor Samtid og vor Efterfølgere — ja, det var dette Raad, jeg under mange forskjellige Vanskeligheder forsøgte at tjæmpe mig frem til, og har jeg naaet det, da vil mine Lesere maaske undtfølge, at det tog mig saa længe som en tre, fire Aar (i dette Tidrum har jeg jo ogsaa deltaget 1976 af de her nævnte Steder) — og da vil alle jeg fortrøde, at Arbejdet jeg en Smule paa Aarstærne.

Tilføjet vil jeg lige alle disse forsøgte Mand (ca. 200), som af Indværende har Sagen har imødekommet mig med Oplysninger fra sine respektive Byer og Kbhvn, og et stort Tal for velgjort, idet jeg trykt tilføjer, at uden deres Bistand vilde mit Arbejde være uafgjort.

Bogen efter almindelig Afsat vilde Bogen udgjøre omkring 1800 dobbeltspaltede Sider. Den skal imidlertid sættes med en ny Slags Type, som er mindre end Koldstyperne, men som dog læses lige let, efterdi de er tydelige, etc. Det er ialfald sikkert at den blir større end en almindelig Dagsavis eller Dørbibel. Der findes ikke et eneste Kvartsement. Den udkommer paa godt Papir og i smukt, solid Skriftsætning med Titelen i Guld.

Hjælperen tror, det vil betale sig for ham at sælge Brevet direkte, da Omkostningen blir saa meget større derved, og for at enhver skal kunne have Bogen til at læse det, er Prisen sat saa lav som til \$2.75 Netto for Bogen og Kartet tilhørende. I Sammenligning med andre Bøger vilde dette Brev koste mindst \$5.00. Det sælges kun ved Subscription. Hvis man ønsker et Ekseplar, saa man alligevel betale det. Navn blot, at de vil have „Verden i Amerika“, og skriv til Redaktionen, Postoffice og Stat udelukkende. Pengene sendes dem, saasnå den blir færdig. Udvalgte aviser, at den først indsendt til Udsættelsen, noget kan med Glæde vil give alle og enhver Anledning til at se sig om, læsning de modtager og betaler for dem.

En glædelig Oplysning.

For en Tid tilbage indeholdt „Verden“ den glædelige Oplysning, at alle Disciple ved „Pacific Lutheran Academy“ de vil kunne deltage i Religionsundervisningen ved samme Skole. Denne Forandring, nemlig at Skolediet er taget fuldt ud, for at de samme Skole kan være hvad den bør være for Kirke og Missionsarbejde herude er, saa vigtig og uundværlig for vor Tid, og under vore Forholde, at lidt mere bør siges i Denhold herom. Stude at ikke en anden allerede har gjort det. Tungt og saart har det været, og da vel ikke mindst for d. m., det store Skolen nærmest, at de i moattet være Missionskællere have sig fra de forskellige Byer.

Så lig som Missions og Kisten at have gaaet ud paa, at ikke Religionen er kommen til sin fulde Ret ved Skolen. I Aar har det sa det tungt og saart naar Bønder og Troende i Øien har søgt sig i sine Hø haandinger sig overfor de vore Skole herude. Det skal ikke nægtes, kjære Brødre i Øien, at den Gang vi samlede Pengene og solgte dem i Islande eller for at saa de samme Skole opført, blev det sagt eder, at de vore Skoles Hovedopgave vilde være, at arbejde paa, og vaage over, at eders og vore Sønder og Døtre maatte bevares for vor katolske Kirke, være en Missionskole for hele Vestkysten. Nu vel, har man da ved „Pacific Lutheran Academy“ saa ganske overseet hvad Skolens Opgave var? Har man da ikke efter satlig Kærlighed, og ofte under vanskelige Forholde forsøgt sit bedste for at saa de unge, der besøgte Skolen, oplevede i Tugt og Herrens Formaning? Jeg mener dette saa fremgaa deraf, at man har bestrebt sig for, at saa friskgjendede Børne og Ungdom er anstøtte, og at disse ogsaa ser sig selv at bringe Disciplin saa meget af vor katolske Tro og Lære, som de troede de efter Omstændigheder kunde. Brevet har man, som Ringens Tilstand har været, indtil nu, men vil at burde indføre, hvad man indrer Lyngden Religionsundervisning ved Skolen; det vil da lige, at gøre det til en moralsk Pligt for alle Disciple at deltage i den Undervisning der gives i Religion ved Skolen. Der er det da, det kan have sig sig at være disse Meninger om, hvor idt man ikke har taget Hæd, og at Missionen ved Skolens Fremgang angaar, er kommen ind.

Erindring vil læse, at naar det gælder at saa indprentet Børnene vor katolske Tro og Lære, saa læst dem vor kjære Barnelærdom, da vil rettroende kristne lige forældre optrede ganske bekvemt. Børnene må jo ikke saa Indtryk af, at dette er en Vilg, men de med en Saa af hørte Beredning for dem, saa de til Vegene og Sjæl, for Tid og Evighed. Forældre der har

taget de Herrens Ord til Hjerte: „Nagt min Søvn,“ vil vide, at de ogsaa engang skal maatte besvare det Spørgsmaal, hvor ere de Lærere, som betroe dem?

Det gaar ikke an, som en Mand herude sagde, her at sætte Børnene paa Balg- og Standpunkt, og ligesom vente at disse Støtter, Holde til gode Forhold, skal vælge det rette. Nei, det har vist Erfaring lært altså mange Forældre, at det da vil, som oftest, være galt affærd. Naar nu Forældre, især de Piigt og Samvittigheds, maa indtage et saadant bestemt Standpunkt ligeoverfor sine Børn i disse Stille, og de har havt saa meget Møje og Besvær med at faa lært dem Børnelærdommen, saa indprenter dem de nødvendige Kristendomsprinciper, da kan man ikke fortaale saadanne Forældre i, at de kan have sine Betænkeligheder ved, at sende saadanne ubeslavede unge til en Skole, hvor man lader dem forstå at det staar til dem selv at bestemme enten de vil deltage i Religionundervisningen eller ei. Men nu stiller da Sagen sig anderledes i Henhold til „Pacific Lutheran Academy.“ Denne Balgsmethode er forloftet og alle Disciple skal, som Regel møde frem i Religionstimerne. Naar vi da ogsaa ved, at Læreren i Religion er en lærer, prædiker og nidkjær Theolog, da har man den foranståede Garanti for, at unge, der sendes til denne Skole, kan ved Guds Naade, bevares for den lutheriske Kirke.

Men hvortil skal nu alle disse Anstrengelser for at faa denne Skole saa god som muligt, for at faa det bedste mulige Udbytte af dens Virke, ansætte vore Folk herude? Til i No og Mag at glæde sig over Arbejdet?

Nei, vort Folk, og da især vore Menighedsfolk, bør endnu engang ret alvorligt overveje og betænke, at denne Skole da slet ikke er opført af personlig Hensyn, eller i enkelte Mænds Interesse, men alene tilgæde for vore unge, og i Missionens Interesse. Bør man da ikke ogsaa søge at støtte og opbygge denne vore Skole saaledes, at den kan drives og trives, som det skal en lutherisk Skole her og bør? Det er vistnok en Piigt ikke blot mod Skolen, men især imod vor Ungdom.

Men hvorledes kan nu enhver af os være med i dette Arbejde?

So først herover, at saa mange af os Forældre, der paa nogen Maade kan, sender sine Børn og unge til denne Skole, og ikke til andre religiøse Skoler. Der maa man ikke lade disse ofte intetvordende Høns, der for langt til Fordel for disse Skoler.

Vi er bedrøvede over tilværelsen af at overveje og glæde, at dog af Verdens Biskop og Missionærer intet over, hørelsen for Forældre eller Børn.

Hvad vilde det vel være, hvis Børn var vi Forældre kunde vi de hele Verden med al dens Vildhed og Mogselskab

for dem, men ikke med kristelig Omhu havde sørget for med de Midler Gud har givet os, at de ikke maatte tage Støde paa deres Sjæle?

Naar vi nu har en Skole i vor Midte, hvor vore Børn ikke blot kan lære, hvad andre religiøse Skoler har at byde af Verdens Kunstfærd, men ved Siden deraf ogsaa kan lære hvad de skal tro og gøre for at blive salige, skulde de ikke en saadan Skole under enhver Omstændighed, foretrakkes af os Kristne?

Nu er det ogsaa en anden Maade, hvorpaa vi kan støtte og opbygge „Pacific Lutheran Academy.“ Det vil ikke være nogen Hemmelighed, at Skolen har været, og fremdeles er i en ganske stor Gjæld. Og hvorledes det nu trykker og hindrer Arbejdet, at maatte strages med denne Byrde, det vil manst ikke faa saa af os vide altså vel af egen Erfaring.

Vore Brødre i Østen har, som bekendt, ligeså Begyndelsen indtil nu, givet ganske store Summer for at faa Skolen opført, vedligeholdt og drevet, medens vi herude har gjort svært lidet.

For at faa denne Gjæld betalt gjør nu ogsaa Østens Folk det meste; men her da ikke ogsaa vi nu tage fat og gøre vort til, at denne Gjæld kan blive betalt, og saaledes Skolen med mere Gælds og Betsignelse saa udføre sin Missionsgjerning iblandt os?

Jeg synes høre, at mange med mig naa beljende, at de lidet eller intet har gjort for denne Skole. Nu vel, maa vi saaledes beljende for hverandre denne Synd, saa lader os da slaa Folge iglen, og søge at indhente noget af det orsømt ved at gøre noget nu straks for Sagen. Og er vi nu alle med og gør en lidet Anstændighed, baade store og smaa, Forældre og Børn, og giver efter Gode og med Lyst, da skal det lykkes at bringe „Parklandskolen“ paa ret Fod. Sjælben vil blive betalt, og nogen Bekymring og Møje borttaget fra dem, der ligger i Sølen.

Men Indsamlingen bør da slet, for at bruge et Ordens Udtryk, efter hele Ønien. I Haab om at det kan tjene til lidt Opmuntring for mindre bemlede iblandt os, vil jeg faa Lov til at nævne et Eksempel paa, hvorledes vi Smaafolk ogsaa kan gjøre lidt for at faa denne Gjæld afkrævet. Jeg kjender en Mand herover i Østen, der sidder med en stor Familie og er i ganske smaa Aar. Denne Mand kan ogsaa fortælle, at han jevngodt med intet har gjort for „Pacific Lutheran Academy“; men til nu til en Begyndelse gjøre dette: Hver Uge giver han \$2.00, hans Kone giver Udbyttet af fire Duffin Egg, \$1.00 og hver af sine smaa Spædbarn vil give det hver af sine smaa Spædbarn. Dette kan ikke blive nogen stor Sum, men jeg ved, han giver efter Gode og med mere er med Glæde og Bøn til Gud om Betsignelse over Gjerningen. Saa nu du her og gjør lige-

dan, især Ben, og du vil se, hvad det skal blive til, naar disse Dække smaa kommer tilfammen. Men lad da endelig ogsaa dine Børn faa være med at give lidt til dette Næm; thi det er jo for vore Børn vi her arbejder, det bør de lære at forstå, tilmed er det saare godt for dem, at blive tilvandle at være med og deltage i Arbejdet for Kristi Kirke medens de ere smaa, saa at Kirkearbejdet ikke maa blive dem noget nyt og ubekjendt, naar de bliver større og endelig skal begynde for sig selv.

Saa være da „Pacific Lutheran Academy“ med Lærere og Disciple Derren befalet.

Og du lille „Herold“ faar fortsætte med at tale og arbejde for Sagen, og det vil nu falde dig noget lettere, eftersom du nu har saa mange Redaktører. Cedarhome, Oct. 30. '00 G. G.

Lindahl Photographer
1112 Pacific Ave.
California Building,
TACOMA WASH.

The Iowa Cutlery Grinding Co.

Saks, Forskær, Slagter, Bomme- og Barberknive, kirurgiske Instrumenter og Gravværktøjer osv.

Alt udføres ved Hjælp af elektrisk Drevkraft.

Alt Arbejde garanteres
22 Pacific Ave., Tacoma, Wn

KRAABEL & ERICKSON
Dealers in Groceries Hardware Patent Medicine etc. School Books, Stationary Students supplies a speciality.
PARKLAND, WASH.

Central Drug Store.
Anderson Bros. Eiere.

Nye Mediciner
ny Bestyrelse
Cor. 11 & Tacoma Av Tacoma, Wn

Komplet Udstyr
— af —
Sko OG Støvler

faaes hos vor erfarne Sko- handler og Skomager

S. OLSEN,
1109 Tacoma Ave.

Gaa og se, du vil finde, at Olson baade har, hvad du trænger, og kan sælge vel saa billigt, som nogen anden Handlende.

ELLIS & SON S. S. LINE.
STR. "SEHOME"

Afgaar fra Commercial Dock Tacoma, hver Tirsdag, Torsdag og Lørdag, Kl. 3 Eftm. for Seattle, Anacortes, Fairhaven og Whatcom.

Afgaar fra Whatcom Kl. 8, Fairhaven Kl. 8.15 og Anacortes Kl. 10 Efterm., hver Søndag, Onsdag og Fredag.

Fare, til Seattle, 0.50,
Whatcom, \$1.25,
W. H. ELLIS & Son, EIERE,
W. J. ELLIS, TRAF. MGR.

S. SINLAND
Kontraktør & Bygmester
Udfører al Slags Snedkerarbejde.

H. V. ROBERTS,
Sandlæge.
Crown and Bridge Work a Speciality
Call and get prices.
Room 206, 1156 Pac. Ave. Tacoma.

J. C. PETERSEN,
PARKLAND, WASH.
Practical Horse-Shoer
and
Wagon-Maker.

All kinds of Repairing done at Reasonable Prices.
Give me a call.

ABONNER PAA

PACIFIC HEROLD

—Blot 50 Cents om Aaret. Overskuddet gaar til Pacific Lutheran University.—

Lutherist Pilgrim Hus

No. 8 State St. New York

Harmerste ved det nye Sæbingshus for Emigranter og Barge Office

Arbejdsloste Herberg for Indvandrere og andre Rejsende
Pastor E. Petersen, Emigrantmissionær, træffes i Pilgrim-Hus og kan Emigranterne bi med Raad og Taad.

Harmerste ved det nye Sæbingshus for Emigranter og Barge Office

Bøger tilsalgs.

Synodens Salmebog. I Skindbind	\$ 65
" " med rødt Snit og forgyldt Kors og Kalk	1 00
" " med rødt Snit og Albumsspånede	1 75
Synodens nye, engelske Hymnabog, baade Tekst og Musik	75
Norske og engelske Bibelhistorier	25
Katekismer	15
Jøssendals Billed ABC	15
Syno albertninger, Pacific Distrikt	25
Ny Testamenter	25
- Spar Tid og send til os efter disse Bøger.
Adresse
Pacific Lutheran University Ass'n
Parkland, Wn.

P. E. Hofstad, "Skredder"

Færdiggjorte klæder paa Bestilling.

Alle slags Reparationer til rimelige Priser.

513 So. 11th Str.
Tacoma, Wash.

Abonner paa "Pacific Herald" kun 50c om Aaret.

Handy Volume Classics.

Faaes overordentligt billigt og pent udstyret.

Hver Bog er 6 x 4 1/2 T. trykt med store og tydelige Typer paa udmærket godt Papir, godt indbundet i Lærredsbind med Siikeaand og Sølvttryk.

- Prisen er blot
Ekelte Exemplarer	18c
I Partier paa 6 Exemplarer	16c
" " 12	12c

Skriv til
E. W. A. Rowles,
177-178 MONRO STR. CHICAGO, ILL.

Anyone sending a sketch and description may quickly ascertain our opinion free whether an invention is probably patentable. Communications strictly confidential. Handbook on Patents sent free. Oldest agency for securing patents. Patents taken through Munn & Co. receive special notice, without charge, in the

Scientific American.
A handsomely illustrated weekly. Largest circulation of any scientific journal. Terms, \$3 a year; four months, \$1. Sold by all newsdealers.
MUNN & Co. 361 Broadway, New York
Branch Office, 625 F St., Washington, D. C.

Gust. Morton, Bestyrer.
Tel. Bav 481.

Puget Sound Tea Co

IMPORTÖRER
Wholesale og Retail Handlere

THE KAFFE OG SPICERIER.

Stort Oplag af Kjøkkentoi.
128 Pacific Ave. Tacoma, Wn.

Pacific Distrikts Præster.

- Kubieren Chr. Genelee, Idaho.
Andersen J. N. 1216 Chestnut Str. Oakland Cal.
Blæffen J. Bor 175 Rockford Wn.
Borup P. Cor. N. & Pratt Stris Eureka Cal.
Christensen M. A. 1422 7th Ave., Seattle, Wn.
Carlsen P. N. 568 East 16th Str. Goddard Cal.
Johs E. G. Stanwood, Wash.
Grønberg O. 1663 Howard St. San Francisco, Cal.
Hagood, D. Stanwood, Wash.
Hartstad, B. Parkland, Wash.
Holben, O. W. Astoria, Oregon.
Jensen, H. H. Fernside, Cal.
Kohonen, J. 204 3 St. Astoria, Or.
Lange, H. S. 136-12th St., San Francisco, Cal.
Larsen, T. Parkland, Wash.
Larsen, Geo. O. Bor 236, Astoria Wash.
Larsen, E. Bor 97. Bithur, Wash.
Lund, S. W. 425 Ga. 10 St. Portland, Oregon.
Nebertsen, N. Silverton, Oregon.
Oparati, G. N. 2550 So. 3 St. Tacoma, Wash.
Stenrud, E. W. 235 13th Str. San Francisco, Cal.

Be Olson "Reliable Plumber."

PLUMBING og OPVARMING
agent for HOT AIR PUMPING ENGINES
1009 A. Str. Tacoma, Wash. Tel. RED 621.

The . . .
Illustrated Home Journal.
Published twice a Month.

Besides many excellent Illustrations it contains Stories, Biographies, descriptions of Travels, articles on Natural History, etc., etc.

Price only \$1. per year.
Reliable agents wanted all over the United States.

Address all correspondence to
Louis Lange Pub. Co.,
St Louis, Mo.

Edv. Isacksen.

Eneste norsk Urmager i Tacoma.
Cor Tac. Ave. og 11th Str.
Et pent Udvalg af ELGIN og WALTHAM Ure for Salg.
Tel. Black 268.

Student-Supplies

OF ALL KINDS

Vaughan & Merrill Co

1009 A. Str. Tacoma, Wash.

Vissell Ekberg.

—Handlende og Importører af—
Bøger, Skrivematerialier, Blyant, osv. Efter 15de November, vil de være at finde i sit nye Lokale, 1308 Pacific Ave., hvor det vil glæde dem at træffe sine gamle Kunder. — Husk Adressen: 1308 Pacific Ave., Tacoma, Wn.

Parkland-Nyheder.

Der kommer stadig flere og flere Børn og Ungdom h. b. Vi har nu ganske mange Børn, hvis Forældre arbejder i Alaska.

+++

Mr. Arne Hagedorn og Familie af-lagde nylig Parkland et venligt Besøg. Herold ønsker, at de maa komme til at trives her paa Kysten. De har endnu ikke fattet Bestemmelse om, hvor de vil faa sig til. For nærværende opholder de sig i Seattle.

+++

Forleden Mandag overtog Skolelæreren H. Kildal fra Pastor Lanes Skole den ene Klasse af Mellemklasser og Mrs. C. Verrum jagde Farvel til de mange smaa, som hun nu i længere Tid har uderost.

Idet vi takker Mrs. Verrum for hendes ufortrødne Arbejde og Færd, ønsker vi Hr. Kildal Guds Velstand og Raade i hans vigtige Gjerning blandt de smaa.

+++

Tacoma Streetcar Co., som nu har købt Lake Park Trolley, som løber gennem Parkland, arbejder nu paa at forandre denne Bane til en elektrisk Sporvognsbane, som i Fern Hill 2 1/2 Mil herfra nærmere Tacoma skal forbindes med Puget Sound.

Dermed bliver Afstanden til Tacoma langt mindre og Besparelse af Tid og Pengene vil blive Folgen af denne Forandring.

Man tænker paa at give Parkland mindst dobbelt saa megen Belysning, som man nu giver. Dermed vil vi have facit tilbage, hvad vi af Streetcarbetjenten havde for 8 Aar siden. Det vil da neppe tage over 20 eller 30 Minutter at komme til Tacoma.

Bekjendtgjørelse.

Pacific Lutheran University Association holder sit Aarsmøde den 2den Onsdag i December, hvert Aar.

Dermed Bekjendtgjøres, at Mødet begynder Onsdag Morgen Kl. 9 den 12de December i Skolebygningen.

Flere vigtige Sager bør behandles, derfor beder vi om, at mange vil møde frem.

Siden denne Association ser ud til at maatte blive staarnde og ikke tjene bare som midlertidige Arbejder for Samfundet, saa burde haade Incorporationsartikler og Vilove forandres betydelig. Ved Siden af at vælge Erkebestyrelse bør rimeligvis haade Associationens Navn, og Tiden for dens Aarsmøder osv. forandres.

W. Garstad, President.
Chr. Losnes, Sekretær.

Fra Fremont, Wash.

Missionsprestens Skulde nu paa reise. Det var ikke en af blise lange og tunge reiser, men blot en tur ud til den lille by Fremont som ligger en 5 Mil fra Seattle. En Kvindeforening var nylig bleven stiftet derude og nu skulde han ud og overvære dens møde. Skjønt det var November skinnede solen varmt som paa en maigdag. Lake Union saa blank og stille og rundt omkring de grønne huse og bygninger. Gult og der saaes et løvtræ, som begyndte at gulne og minde om at vinteren staar for døren. Missionsprestens kom til at tænke paa, hvor godt han i grunden havde det. Dette deilige Klima, hvor man kan se vinteren imøde uden at frygte for storm og kulde og flud. Han minde sig sine embedsbrødre paa mange ste er i Osten, som ogsaa i denne vinter maa tjene ude paa de lange veie ofte i storm og strabadler. Biskop har flere af disse brodre menigheder, som har haade raad og god vilje til at lønne sin prest saadan, at han kan tjene sig godt tjoretst, pelsværk osv. men der er ogsaa andre embedsbrødre ude paa de gode præstie i Osten, som ikke har raad til dette, og som ofte maa udstaa strabadler, som Vestens folk ikke kjender til. Missionsprestens tænkte paa, hvor ofte man skriver om Vestens Stiggelider, om fattigdommen, om sava, om hunger og om den tomme missionsklasse. Men skelden fremholdes de lyse sider og de store fordele, man har herude. Han kom til at tænke paa hvad en gammel mand oppe ved Stanwood engang sagde: "Det er godt vi har almanakka berede, thi ellers kunde vi aldrig vide naar det var vinter." Men afred til Fremont!

Missionsprestens kom sig ind i en af de prægtige hvornog, som var berud. Disse vogne er de bedste i hele Seattle. De ligner Interurban cars mellem St. Paul og Minneapolis. Det var ikke mange minutter, inden konduktøren raabte Fremont og reisen var gjort. Missionsprestens ventede ikke mange paa Kvindeforeningen. Foreningen er jo li. en og desuden er den nu og ubestjændt. Men da han nærmede sig huset, hørte han et sur omrent som naar man træfede paa en nabosam i Idaho. Huset var fuldt og alle havde noget at sige.

Saa blev salmebøgerne uddelte og sang:

"Hvorledes skal jeg nu se
Og savne dig min skat
Du kjænte Morgenvæde
Ved at min jammer
Min Jofu, hi, hvorledes
Mit arme hjerte skal
Opfyldes og beredes
Dig til en Brudekal."

Deretter læstes et Kapitel af den helige Skrift og en bøn om Guds velstand.

nejse og varetægt. Derefter holdtes forretningsmøde. Man bestemte at dele byrden med kvindeforeningen i Seattle og betale en del af dens udgifter til kirken. Endvidere bestemtes at købe en del traktater, som prestens kunde have til fri uddeling blandt de syge paa hospitalerne, og endelig bestemtes at betale prestens car-fare hvergang han kom til Fremont og overvære kvindeforeningens møde. Men nu var ogsaa tassen tom og hvad kan det nytte at bestemme videre, naar man ikke har penge til at udføre det? Imidlertid vil kvindeforeningen i Fremont fortsætte sit arbejde og i fremtiden huske paa ikke alene menigheden herhjemme, men ogsaa missionsområdet, navnlig Stolen og barnehjemmet i Parkland. Der er nu 3 kvindeforeninger i dette kald, nemlig Ballard, Seattle og Fremont. Maatte de blive et søsterlag! Men det kan ske alene da, naar man har samme tro og samme maal.

Til Sjömændsmissionens Venner!

Som bekjendt har "Den Første Synode" i byndt Sjömændsmissionen i San Francisco, Cal. Vi har leiet lokale paa et beileligt sted, nemlig i "Sailors Union Building," No 9 Mission St. Der har vi indredet læseværelse, og guds tjeneste vil blive afholdt hver Søndag og Onsdag.

Men nu nærmer det sig jul, og vi har kjæde at holde fest for vore isjofolk her. "Vor Frelsers Menighed," Past. Grønbergs kald, vedtog paa sidste menighedsnæde ogsaa iaar at indbyde skandinaviske isjofolk til julefest, som vil bli afholdt i vor lille Fredag aften 28 December.

Til juletræfest hører julegaver, og Sjömændsmissionens venner anmodes herved venligt om at komme os ihu med passende gaver. De, der ingen gaver har at sende, men gjerne vil ude en kjæde, kan sende penge, for hvilke vi da vil købe gaver.

I forbindelse med dette kan ogsaa oplyses, at vi gjerne vil faa et godt bibliotek oprettet i vort lokale, og de der har gode og sunde bøger at afse, vil vi gerne om at sende os saadanne.

Alle gaver og pengebidrag bedes sendt til Rev. D. Grønberg, 1663 Howard Str., San Francisco, Cal. Alle "Money Orders" bedes gjort betalbare paa Station B., San Francisco, da dette er vort nærmeste P. O.

Derret velkjæde da sin gjerning blandt det skandinaviske isjofolk i San Francisco, at re. mange af dem maa bli dragne til Frelsen, Jesus Kristus.

D. Grønberg, prest ved "Vor Frelsers" Menighed.

A. H. Lange, Sjömændsprest.
San Francisco, Cal., Nov. 1900

Venlig Anmodning.

Medlemmerne af Stolens Erkebestyrelse ønsker at bede venligt om, at ret mange Kirkearbejdere haade Prester og andre godhedsfuldt vil møde frem paa Aarsmødet for Stolens Korporation den 12 December for at drøfte Stolens Anliggender. Man bedes da at indrette sig saaledes, at man kan anvende mindst 3 Dage derpaa. For Farmerne er det jo ikke nogen travel Tid af Aaret, og Presterne vil erindre, at denne Sag netop hører til deres Embede og Kald som Hæder for Faarene og Lammene i Kirken.

Opholdet her i Parkland vil ikke koste noget, bare man vil anmeldes sig til undertegnede.

Det kan ogsaa hende, at man paa Mødet bliver enig om at dele Reiserudgifterne ligeligt, saaledes at de sarsarsende ikke behøver at frygte for større Udgifter end de, som bor nærmest.

Erhøveligt, W. Garstad.

Til Indremissionen.

Kollekt optaget ved Fest i Seattle, Past. Christensens Kald \$9.00
Fra Mrs. Lena Kildal, Fremont50

Til Alaskamissionen.

Reis. Elde, Stanwood \$1.00
Mrs. McCarthy 1.00
Mrs. J. A. Berg 1.00
Mrs. Kirkebo 1.00
Offer ved Høstprædiken i Milbur Distrikt af Vor Frelsers Stand, Ev. Luth. Menighed, Past. Christensens Kald 8.50

R. J. Hong,
Kassjerer.

Betalt til Parkland lutherske Barnehjem.

Chr. Losnes, med Arbejde ... \$11.10
Gunder Johnson " 21.00
O. G. Fosjen " 18.80
O. Olson " 6.50
Kraabel & Grisdson " 4.00
O. H. Sherwood " 10.80

Tilsammen \$67.20

Mons Knudson, med Penge .. \$10.00
A. Fangsrud " 5.00
Herberg " 5.00
O. H. Lee " 2.00
Past. Sauge " 5.00
T. Larsen " 20.00

Tilsammen \$47.00
67.20

Total \$114.20

Til trængende Børn.

Trøje Ellefson \$1.00

D. L. Kraabel,
Kassjerer.